

Tankar

från mitt Stockholmsfönster

Kära läsare! Detta är mitt femtonde kåseri i STT och om ni vill så tänker jag fortsätta. Kanske mest för min egen skull? Jag älskar nämligen den här kontakten med er nere i Kinds härad.

I de tre böcker som jag hittills har kommit ut med har jag någonstans nämnt Stig Dowers orkester. I ett sommarprogram på radio häromåret pratade jag om denna orkesters betydelse för den "danslystna" ungdomen på förtälet och jag efterlyste då ett nummer av bildtidningen SE från 1945, där jag en gång sett ett reportage om "Gänget från Limmared". Jag fick några vaga svar men frågan rann ut i sanden.

Döm om min förvåning och glädje då en god vän, Claes Elofsson, vilthandlare och sjömanskock, ringde mig häromdagen och sa att han bland sina samlingar av ditten och datten inte blott hade hittat nummer 52 av tidningen SE från 1945, utan även en "Auktionskatalog över Löseegendom efter förre Disponenten för Limmareds Glasbruk Carl Brusewitz" från maj 1937. Min morfar alltså. Till detta kanske jag återkommer.

Otaliga är de tryckare som jag dansat till Stigs saxofon och dragspel och Bernhards bas. I Månstadparken vid fotbollsplanen, Lillsjön i Nittorp, på vintern i Uddebo Folkets Hus och på somrarna i Limmareds underbara Folkets Park. Jag har hållit häradets vackraste flickor i min famn och blinkat illmarigt till Acke Kreutz när han rev av ett trumsolo, jag har stått moloken vid sidan av dansbanan och tittat svartsjukt på nå'n bygde-Don Juan som hade fått damernas av "min" tjej. Jag försökte trösta mig med musiken. Och jag lovar – dom spelade underbart.

Så här skrev Ses reporter bland annat:

Dowers orkester från Limmared bildades 1944 och hade sitt första engagemang i Borås Folkets Park samma sommar. Tidigare hette den Loco Swingers och var en av de populäraste och mest anlitade orkestrarna i hela sydvästra Sverige. Varje år spelar orkestern en halv sommar och en halv vinter i Borås Folkets Park. Dessemellan ströbasar den och har spelat i bland annat Huskvarna, Gislaved, Kinna och naturligtvis i Limmareds Folkets Park och Folkets Hus. Orkestern har egen vocalist. Alla musikerna är självlärda. Den odöpta signaturmelodin har trumpetaren komponerat.

STIG DOWER. Tenorist och kapellmästare, dragspelar och arrangör är 37 år och född i Limmared, där han är glasblåsare vid glasbruket, som lär vara Sveriges bästa. (Skall nog vara Sveriges äldsta. Fredriks anm.) Musiken är hans hobby och avkoppling. Idolen heter Coleman Hawkins och favoritorkestern Glenn Miller.

Hans tre år yngre bror, BERNHARD DOWER, hanterar "stäfejlän". Också han är glasblåsare, ett krävande jobb, som näppeligen lämnar tid över till annan hobby än musiken. Hans favoritorkester är densamma som broderns: Glenn Miller. Speciell favoritbassist har han ingen, han

anser att de är bättre än han själv allihop och alltid kan han lära något genom att "spisa" dem alla. Blygsamt och förständigt!

Trumpetaren heter Sven Nilsson, 27-årig tillskärare från Tranemo med Harry James orkester och Harry James själv som sina favoriter. Innan han kom till bröderna Dower, med vilka han varit från början, spelade han i Rondoorkestern i Tranemo.

Altsaxen KURT FAST är också han 27 år, tillskärare och fördetting i Rondo-orkestern. Född i Sexdrega. Favoritorkestern heter Glenn Miller och altförebilden Johnny Hodges. På fritiden sysslar han med idrott, företevis längdhopp och kulstötning. Biinstrument: klarinet.

STIG BLÄBERG är kamrer i det "civila" och pianist i orkestern. 30 år, född och boende i Tranemo, där han tidigare spelat i Rondo. Duke Ellingtons orkester anser han vara den bästa jazzorkestern, pianoförebilderna är många, bl.a. Teddy Wilson och Mary Lou Williams. Blåberg är entusiastisk tennisspelare.

Batteristen heter ACKE KREUTZ. Han är 21 år och gör just nu rekryten vid P4 i Skövde. Vikarien heter RUNE BÖRJESSON och spelar egentligen i Cohns orkester i Svenljunga. Han är 22 år och född i Borås, till professionen textilarbete. Börjessons favoritorkester heter Duke Ellington och favoritbatterist Sonny Greer. Läser god litteratur på sin fritid: Hemmingway och Steinbeck bl.a.

Refrängångerskan är kusin med bröderna Dower. SOLVEIG DOWER heter hon, född i Limmared för 22 år sedan och arbetar liksom de vid glasbruket, men på lagret. Fröken Dower blev tvåa i vocalisttävlingen i Göteborg 1940 och deltog i det segrande göteborgslaget i stadsmatchen i refränggång mot Stockholm samma år. Hennes favorit är Helen Forrest. Favoritorkester heter

Artie Shaw. Studerar engelska på fritiden.

Ja, allt detta kunde man läsa i den populära bildtidningen SE, nummer 52 1945.

Dower har i långa tider varit ett gångbart namn i Limmared, Stigs och Bernhards pappa Henrik Dower minns jag faktiskt. Han bodde i Gamla Trädgården och var Mästare i Hyttan. Där bodde för övrigt två andra Mästare. Arvid Nilsson och Gottfrid Gustavsson. Jag vet inte om Wåges far, Ragnar Danielsson var Mästare, men han bodde likväl där.

Och Christian Dower har länge varit en av LIFs bästa spelare. Numera tränare och nyhetsförmedlare på webb och i programblad. Jag skulle vilja sända en varm hälsning till hans farmor Gerda som var gift med Bernhard. Gerda, jag tänker så ofta på Dig. Pojkarna brukade ju säga att Du var häradets vackraste tös. Det tycker jag att Du är fortfarande. Så det så! Hoppas att Du har det bra på Glimringe.

DIN OCH ALLAS TILLGIVNE FREDRIK

DETTA ÄR ALLTÅ MIN UNGDOMS FAVORITMUSIKER. Solveig Dower längst ner till vänster. Stig Blåberg vid pianot och Bernhard Dower nere till höger med sin bas. Stig Dower längst upp till höger med saxen. Bilden är en aning beskuren, men det väsentliga, musikerna, är med..